

/Мария приближава към него и го гледа
упорито в очите./

МАРИЯ: Няма да мръдна от тук, догде не ми дадеш моя изумруд!

БОРИЛ: Изумруда си ще получиш само в деня, когато се омъжиш.

Той ще бъде твоята зестра! И нищо повече. Разбра ли? Ала изглежда, че и него никога няма да получиш, понеже още утре ще те изпратя в Овечкия манастир. Никой не те поиска до сега! Дори сам те предложих на великия стратор Радул - и той още не е дал отговора си!

/Мария внезапно се усмихва и тръгва
към вратата, където е застанал логотета
Никонца./

НИКОЛИЦА: Кочията на папския пратеник изкачва Боярски рът.

БОРИЛ: Най-сетне!

5 с ц е н а

Остров Родос. Двореца на Анри Фландърски.

ДЪО БЕТЮН: Преди пет дни в Константинопол е дошъл папски легат!
И преди малко пристигнал тук на острова с наша галера...

АНРИ: Слава богу! От колко време го чакаме. Доведете го
незабавно!

ДЪО БЕТЮН: Кардинал Пелагиус д'Албано чака пред вратата.

АНРИ: Нека влезе.

/Дъо Бетюн възвежда кардинала, който
тръгва с протегнати ръце към Анри./

Най-сетне! Цяла година ще стане как ви очаквам!

/Той се навежда и целува ръка на карди-
нала. Дъо Бетюн излиза./